

BRIEF UIT DEN VREEMDE**JOURNÉES MÉDICALES DE BRUXELLES**

21—25 JUNI 1947

Het 21e congres, bekend als de Journées médicales de Bruxelles, vond plaats onder stralende zomerzon en in een hittegolf, waardoor men zich weleens geweld moest aandoen om zich in de volle en veelal vanwege projecties nog in het duister gehulde collegezalen der Université libre voor enige uren op te sluiten. Deze jaarlijkse bijeenkomsten trekken steeds meer bezoekers, die dit jaar uit 24 verschillende landen waren gekomen, wel een bewijs, hoezeer het hier gebodene veel waardering ondervindt. Het programma was dit jaar niet aan één bepaald onderwerp gewijd, maar omvatte een keur van Franse voordrachten, overwegend door Belgische, Franse en Frans-Zwitserse geneeskundigen gehouden. Vooral de delegatie uit Zwitserland was dit jaar zeer uitgebreid. Uit Nederland was een achttal medici overgekomen.

De plechtige openingszitting in het Palais des Académies werd bijgewoond door Koningin ELISABETH, wier aanwezigheid zeer op prijs werd gesteld, zoals in de verschillende redevoeringen tot uiting kwam. Ook aan de nagedachtenis van Koning ALBERT werden vele eerbiedige woorden gewijd, waaruit men wel een sterke indruk van hun beider populariteit kreeg.

De voorzitter van dit congres, de onlangs op 65-jarige leeftijd afgetreden internist prof. OSCAR WEILL hield met Franse welbespraaktheid een geestige rede over de vernieuwingen in geneeskundige opvattingen en begrippen, welke hij sinds zijn studententijd had meegemaakt en had moeten verwerken: van de anaphylaxie, welke een 40 jaar geleden haar intrede deed, tot de atoombom en haar geneeskundige gevolgen. Zijn frisheid van geest bleek onder de zware hersengymnastiek, welke naar hij zeide, deze nieuwe inzichten van hem hadden geveerd, niet te hebben geleden; klinische hoogleraren moeten in België echter op de leeftijd van 65 jaar officieel aftreden.

De feestredenaar op deze middag was prof. PAUL BORDET, die zijn vader aan het Institut PASTEUR is opgevolgd. Hij hield over PASTEUR et l'esprit scientifique, een zeer hooggestemde, filosofisch getinte rede.

Het programma voor de drie volgende dagen bevatte voor „elck wat wils”, want de meest uiteenlopende onderwerpen kwamen ter sprake, op intern, orthopaedisch, dermatologisch, oogheilkundig, neurologisch, hormonaal en ander gebied. Daar meestal in drie of meer collegezalen tegelijkertijd voordrachten werden gehouden, was het ten enenmale onmogelijk alle aan te horen en slechts een enkele moge worden genoemd.

LEVADITI (Parijs) besprak het streptomycine, in het bijzonder bij tuberculose, en wees op het bemoedigende effect bij proeven op dieren, maar de nog betrekkelijk geringe resultaten bij de menselijke tuberculose. Vooral legde hij de nadruk op het gevaar van resistent worden der tuberkelbacillen.

CLAUDE (New York) behandelde de electronenmicroscop, ROSSIER (Zürich) de silicose en de beoordeling der werkcaciteit door ademhalingsproeven, BÉCLÈRE (Parijs) de hormonale diagnostiek in de gynaecologie. SKADAL (Praag) sprak over fysisch longonderzoek, DE BUSSCHER (Gent) over glioblastomen, en zo voort.

Sprekers uit Nederland waren prof. GORTER (Leiden), die met vele krommen de resultaten van de behandeling van acute meningitides bij kinderen met penicilline en sulfadiazine toelichtte en van den vice-voorzitter van het congres een bijzonder en ongebruikelijk bedankje kreeg, dat hij hiertoe was overgekomen, en prof. EERLAND (Groningen), die op heldere wijze zijn goede resultaten van de operatieve verwijdering der slokdarmcarcinomen met daarop volgende verbinding van maag en oesophagusstomp in de borstkas mededeelde.

Evenals vorige jaren was er gelegenheid in de morgenuren klinische demon-

straties en operaties in de verschillende ziekenhuizen bij te wonen. Ook was een bezoek aan het bekende Institut EASTMAN mogelijk gemaakt, waar de schooljeugd van Brussel verplicht is een systematisch tandheelkundig onderzoek te ondergaan en indien gewenst, ook behandeld kan worden. Met Londen, Parijs, Rome en Stockholm deelde Brussel in de gunst van den Kodak-directeur EASTMAN om een dergelijk benijdenswaardig instituut ten geschenke te ontvangen. De Duitse bezetting had hier betrekkelijk geringe schade aangericht.

Behalve de gebruikelijke feestelijke ontvangsten stond dit jaar een excursie naar Antwerpen op het programma, onder andere met een bezoek aan het praeventorium te Brasschaet, waar de in de strijd tegen de tuberculose vergrijsde collega BONZON de talrijke gasten ontving en toesprak. Een ontvangst door de Geneeskundige Kring te Antwerpen besloot deze dag en tevens de geslaagde bijeenkomst.

Een afzonderlijke tandheelkundige sectie hield haar bijeenkomsten tegelijkertijd met de geneeskundige en trok eveneens een groot aantal bezoekers. De tentoonstelling van geneesmiddelen, verpleegartikelen, röntgentoestellen, en zo voort was dit jaar uitgebreid met een zaal voor tandheelkundige instrumenten.

Tegelijkertijd met het congres werd in Brussel het Festival mondial du film et des beaux-arts gehouden, dat meer aandacht in de Nederlandse pers heeft gevonden dan het eerste. Het had de oplettendheid, een avond voor de congressisten zeer belangwekkende Britse geneeskundige films te vertonen, welke weliswaar populair waren bedoeld en toegelicht, maar voor onze studenten in de geneeskunde en voor onze verpleegsters uitermate leerzaam zouden zijn; enkele zijn reeds hier vertoond. Mogen de Nederlandse artsen in de toekomst in groten getale van de gelegenheid gebruik maken, op deze Brusselse dagen met de Frans-georiënteerde geneeskunde en met de gulle Belgische gastvrijheid kennis te maken.

Juli 1947

M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG

ARTS EN SAMENLEVING

BESPREKINGEN

BESTRIJDING VAN ACUUT RHEUMA.— In de Angelsaksische literatuur wordt de laatste jaren veel aandacht besteed aan de bestrijding van rheumatische aandoeningen, zowel van klinische en wetenschappelijke, als van maatschappelijke zijde. Het grote belang van een doelmatige en wetenschappelijk opgezette rheumabestrijding wordt bij voorbeeld in Engeland steeds meer ingezien en maatregelen om deze tot stand te doen komen, worden daar doorgevoerd. In het kader hiervan publiceert *The Lancet* van 3 Mei 1947 een overzicht van het rapport, dat het „rheumatic fever committee” onder leiding van Lord MORAN heeft uitgebracht aan het „Royal College of Physicians”. De stand van het „rheumatic fever”-vraagstuk in Groot-Britannië werd hier uitvoerig op klinisch en sociaal gebied toegelicht.

Allereerst wordt er met nadruk op gewezen, dat acut rheuma (rheumatic fever) een ziekte is die het gehele organisme aantast, vaak met localisaties in de gewrichten en bijna altijd met localisaties in de hartspier, zeker als de eerste aanval ontstaat tussen het 5e en 15e levensjaar. Er wordt zelfs in overweging gegeven de benaming „rheumatic fever” te vervangen door „heart fever”. Terwijl in de regel de gewrichtsafwijkingen van tijdelijke aard zijn en geen blijvende schade achterlaten, veroorzaakt de rheumatische